

ματα [καὶ] ζώων καὶ φυτῶν οὐδ' ἀκούειν ὄσιον· ἢ τοῦ ποιητικοῦ παιδὸς (Hom. O 362) ἔσται φανλότερος, ἦν ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάθῳ συντιθεμένη καὶ διαχαιομένη πάλιν ὑφ' αὐτοῦ παίζει παιδιάν, ταύτη περὶ τὰ ὅλα χρώμενος αἰεὶ καὶ τὸν κόσμον οὐκ ὄντα πλάττων εἶτ' ἀπολλύων γενόμενον. 5 τοῦναντίον γὰρ ὁ θεῖον ἀμωσγέπως ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ, τοῦτο συνδεῖ τὴν οὐσίαν καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν ἀσθενείας ἐπὶ φθορὰν φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ F μάλιστα πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ἀντιπαττόμενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρτυρόμενον 'εἶ' φάναι πρὸς τὸν θεόν, ὡς οὐδέποτε 10 γινομένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς, | ἀλλ' 394 ἐτέρῳ τινὶ θεῷ μάλλον δὲ δαίμονι τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν φθορᾷ καὶ γενέσει φύσιν τοῦτο ποιεῖν καὶ πάσχειν προσῆκον· ὡς δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων εὐθύς οἷον ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώνων. λέγεται γὰρ ὁ μὲν Ἀπόλλων 15 ὁ δὲ Πλούτων, καὶ ὁ μὲν Δήλιος ὁ δ' Αἰδωνεύς, καὶ ὁ μὲν Φοῖβος ὁ δὲ Σκότιος· καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δ' ἡ Δήθη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δέ

'Νυκτὸς <τ'> αἰδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' Ὑπνου κοί- 20
ρανος' (Lyr. adesp. 92)

καὶ ὁ μὲν

'βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων,' (I 158)

πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἶρηκεν οὐκ ἀηδῶς (fr. 149) 24

'κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.' B

